

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8523200206
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hirková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8523200206.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hirkovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. D. E. XXXX/XXX, XXX XX D. F., právne zastúpeného: JUDr. Slavomír Firment, advokát so sídlom 17. novembra 14, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 42076986, proti žalovanej: E. B., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt E. XXX/XX, XXX XX D. F., právne zastúpenej: JUDr. Peter Čurilla, advokát so sídlom Hlavná 11, 080 01 Prešov, IČO: 42077915, o zaplatenie 16.443,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C/13/2023-92 zo dňa 18.12.2023 a opravnému uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C/13/2023-142 zo dňa 22.2.2024, takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie proti výroku I.

Potvrdzuje rozsudok vo výroku II. a súvisiacom výroku IV. v spojení s opravným uznesením.

Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti žalovanej s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením návrh na prerušenie konania zamietol, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 16.443,30 eur s 8% ročným úrokom z omeškania od 14.4.2023 do zaplatenia do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie ustálil, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. D. F. (pozemky, budova súp. č. XXX), podiel žalobcu je 8/10 k celku, podiel žalovanej je 2/10 k celku. Žalobca nadobudol svoj spoluvlastnícky podiel na základe rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy B./XXXX zo dňa 12.1.2022 – 52/2022. Z poznámky LV vyplýva, že: 1/ na NS SR podané dovolanie proti rozsudku KS Prešov č.k. 23Co/52/2020-541 zo dňa 28.9.2021, ktorý bol rozhodujúcim podkladom pre vydanie rozhodnutia o povolení vkladu kúpnej zmluvy B./XXXX zo dňa 12.1.2022 – P115/2022 – 313/2022, 2/ na KS Prešov je pod sp. zn. 6S/13/2022 vedené konanie žalobcu E. B. proti žalovanému Okresný úrad Stará Ľubovňa, katastrálny odbor Stará Ľubovňa, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia čísla vkladu B. XXXX/XXXX zo dňa 12.1.2022 – P -154/2022 – 408/2022. K zápisu vlastníckeho práva v prospech žalobcu došlo na základe kúpnej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu dňa 11.12.2013, a to v kontexte rozsudku OS Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/5/2015 zo dňa 2.10.2020 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 23Co/52/2020 zo dňa 25.11.2021.

3. V bode 1.9 kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2013 strany sporu dohodli, že po vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúceho, uzavru v lehote 30 dní dohodu o užívaní spoločnej veci, v rámci ktorej budú rešpektovať rozsah toho ako fakticky užívajú časť nehnuteľností, v ktorých majú zriadené svoje prevádzky ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobca listom zo dňa 3.3.2022 vyzval žalovanú na uzatvorenie dohody o spoločnom užívaní nehnuteľností. K uzavretiu dohody nedošlo, čo vyplýva z listu žalovanej zo dňa 28.3.2022, listu žalobcu zo dňa 25.5.2022, listu žalovanej zo dňa 8.6.2022 a poslednej výzvy žalobcu zo dňa 14.12.2022.

4. Podľa skutkového tvrdenia žalobcu budova má celkovú výmeru 2101,20 m², žalovaná užíva výmeru nebytového priestoru o veľkosti 897,57 m², pri jej spoluvlastníckom podiele 2/10 má užívať rozlohu o veľkosti 420,24 m², nadužíva výmeru 477,33 m². Žalovaná túto skutočnosť do začatia pojednávania nespochybnila.

5. Podľa potvrdenia spoločnosti Benard group, s.r.o. o určenie trhovej hodnoty nehnuteľností na prenájom nebytových priestorov je trhovú hodnotu prenájmu skladového priestoru 3 eura/m²/mesiac, obchodných priestorov s priamym vstupom z ulice cca 5 eur/m²/mesiac, chodby, WC, cca 1 euro/m²/mesiac, výrobné priestory cca 3,50 eur/m²/mesiac a jedno parkovacie státie cca 15 eur/mesiac. Žalovaná do začatia pojednávania cenu odplaty v sume 2,96 eur/m²/mesiac, resp. pri 477,33 m² 1.412,90 eur/mesiac, resp. 46,45 eur/deň nespochybnila.

6. Skutkový stav subsumoval pod ust. § 3 ods. 1, § 123, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, 2, 3, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 2, § 563 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

7. Rozsudok odôvodnil tým, že žalovaná do začatia pojednávania dňa 16.11.2023 sa k žalobe a prílohám nevyjadrila, nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, aj keď žaloba s prílohami jej bola doručená do vlastných rúk dňa 13.4.2023, pričom o následkoch bola poučená. Navyše zo strany súdu na jej žiadosť bolo odročené pojednávanie vytyčené na deň 3.10.2023, napriek tomu do začatia pojednávania dňa 16.11.2023 bola žalovaná pasívna. Až po otvorení pojednávania dňa 16.11.2023 žalovaná poprela skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne veľkosti – rozlohy ňou užívanej časti spoločnej nehnuteľností a ceny a navrhla vykonanie znaleckého dokazovania. S poukazom na sudcovskú koncentračnú zásadu § 153 ods. 2 CSP návrh na vykonanie tohto dokazovania súd zamietol a na skutkové tvrdenia žalovanej neprihliadol, pretože mal za to, že tieto skutkové tvrdenia a návrh na vykonanie dokazovania mohla žalovaná uplatniť skôr, a to už vo vyjadrení k žalobe, ktorá jej bola doručená dňa 13.4.2023 a nie s odstupom sedem mesiacov. Vzhľadom na úmrtie právneho zástupcu žalovanej bola žalovanej zo strany súdu poskytnutá dodatočná lehota, odročením pojednávania vytyčeného na deň 3.10.2023, avšak žalovaná ostala naďalej pasívna. Vykonanie dôkazov navrhnutých na pojednávaní dňa 16.11.2023 by znamenalo odročenie pojednávania.

8. Z vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd preukázané, že žalovaná z budovy užíva výmeru o rozlohe 897,57 m², teda aj 477,33 m², ktorých vlastníkom je žalobca, pričom jej spoluvlastnícky podiel je 2/10 k celku, na základe tohto podielu má užívať 420,24 m². Medzi stranami sporu neexistuje taký právny vzťah – nájomná alebo iná zmluva, na základe ktorej by bola žalovaná oprávnená užívať aj časť spoluvlastníckeho podielu žalobcu, teda časť spoluvlastníckeho podielu žalobcu (o rozlohe 477,33 m²) užíva bez právneho dôvodu. K uzavretiu dohody o užívaní spoločnej veci v zmysle bodu 1.9 kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2013 nedošlo. Žalovaná nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, resp. využívajúc sudcovskú koncentračnú zásadu, súd na jej procesnú obranu uplatnenú na pojednávaní dňa 16.11.2023 neprihliadol. Strany sporu sú podieloví spoluvlastníci (žalobca vlastní 8/10 a žalovaná 2/10 nehnuteľností), svoje spoluvlastnícke podiely nemajú rozdelené, resp. vymedzené, v konaní žiadna zo strán sporu netvrdila, že nehnuteľností sú rozdelené, tak aby si každý zo spoluvlastníkov mohol užívať jeho vyčlenený spoluvlastnícky podiel.

9. Ak niekto užíva cudziu vec, resp. spoluvlastnícky podiel bez toho, aby mal k tomu zákonný dôvod, vzniká na jeho strane bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie vzniká nielen vtedy, ak sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale aj vtedy, ak sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo pri riadnom chode udalostí (porovnaj

zjednocujúce stanovisko spoločného kolégia Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.1.2013). Za takýto riadny chod udalostí je potrebné považovať aj užívanie spoluvlastníckeho podielu nehnuteľnosti za odplatu na základe riadne uzatvorenej zmluvy. Ak k uzatvoreniu zmluvy nedošlo, je namieste vyžadovať od subjektu užívajúceho spoluvlastnícky podiel nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej cene obvyklého nájomného. Možnosť vydania bezdôvodného obohatenia trvá až do momentu, kedy dôjde k odstráneniu stavu bezprávneho užívania nehnuteľnosti. Užívanie nehnuteľností žalovanou nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu, teda aj v rozsahu spoluvlastníckeho podielu žalobcu predstavuje na strane žalovanej prospech získaný bez právneho dôvodu. V súdenom spore je nepochybné, že došlo k obmedzeniu spoluvlastníckeho práva o 477,33 m² žalobcu.

10. Pri určení výšky bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie vychádzal z nájomného v danom mieste a čase za porovnateľnú nehnuteľnosť, pretože nájomná zmluva je pri užívaní nehnuteľností najbežnejšou zmluvou, ktorou vlastníci prenechávajú svoju nehnuteľnosť do užívania niekoho iného, preto súd pri posúdení hodnoty, ktorú by žalobca za riadneho chodu veci mohol získať, vychádzal z výšky trhového nájomného, aj keď reálne nájomná zmluva uzavretá nebola a žalovaná nemá oprávnenie nájomníkov.

11. Žalobca si uplatňoval v konaní výšku náhrady v sume 2,96 eur za m² za mesiac s odkazom na potvrdenie spoločnosti Benard group, s.r.o. Z tohto potvrdenia vyplýva, že v závislosti od druhu priestorov sa prenájom nebytových priestorov na G. H. B. D. F. pohybuje (od 1,50 eur - chodba, WC do 3,50 eur – výrobné priestory za m² a mesiac). Strany sporu, sú priami príbuzní (syn - matka), v predmetnej nehnuteľnosti podnikali, resp. podnikajú aj v súčasnosti, čiže nehnuteľnosť už pred obdobím ktoré je predmetom súdneho sporu slúžila na podnikateľské účely, taktiež je nepochybné, že do 12.1.2022 bola ako výlučná vlastníčka nehnuteľností vedená len žalovaná a že k zápisu spoluvlastníckeho práva v prospech žalobcu došlo na základe súdneho rozhodnutia.

12. Súd prvej inštancie využívajúc sudcovskú koncentračnú zásadu na procesnú obranu žalovanej, priznal žalobcovi náhradu za bezdôvodné užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu v predmetnom období sumu požadovanú žalobcom, t.j. 2,96 eur za m² za mesiac. Z uvedených dôvodov žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi uplatnená suma 16.443 eur, titulom vydania bezdôvodného obohatenia za nadužívanie nehnuteľností v rozsahu 477,33 m² za obdobie od 12.1.2022 do 31.12.2022.

13. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 24.2.2023 čo bližšie nešpecifikoval (je to deň napísania žaloby) v sadzbe 8 % ročne. Podaním zo dňa 14.12.2022 žalobca vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy mu oznámila stanovisko k uzavretiu dohody o nadužívaní nehnuteľností, súčasne jej oznámil, že za obdobie nadužívania od 12.1.2022 do konca roka 2022 žiada zaplatiť čiastku 16.443,30 eur. Dôkaz o doručení výzvy súdu doručený nebol. Keďže dôkaz o doručení výzvy zo dňa 14.12.2022 nebol doručený, súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná sa dostala do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby. Žaloba bola žalovanej doručená dňa 13.4.2023, nasledujúcim dňom t.j. 14.4.2023 sa teda žalovaná dostala do omeškania a od tohto dňa má žalobca nárok na úrok z omeškania. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky k 14.4.2023 bola stanovená v sadzbe 3,5 % ročne, úrok z omeškania 8,5 % ročne, žalobca si však uplatnil sadzu úroku z omeškania 8 %, preto priznal žalobcovi úrok z omeškania v ním požadovanej sadzbe 8 % ročne zo sumy 16.443,30 eur od 14.4.2023. Žalobca žiadal priznať úrok z omeškania od 24.2.2023, úrok z omeškania mu prináleží od 14.4.2023, za obdobie od 24.2.2023 do 14.4.2023 nárok na priznanie úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol.

14. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania, t.j. v rozsahu 100 %, aj keď nemal úplný úspech vo veci, pretože neúspech mal len v pomerne nepatrnej časti, a to časti obdobia úrokov z omeškania (obdobia od 24.2.2023 do 14.4.2023). Civilný sporový poriadok neobsahuje žiadne iné ustanovenie v zmysle ktorého by mohol súd o náhrade trov konania rozhodnúť ináč, ako podľa zásady úspechu, s výnimkou ustanovenia § 257 CSP. Podľa § 257 CSP súd nezistil, žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, na základe ktorých by nemal výnimočne priznať úspešnej strane sporu (žalobcovi) nárok na náhradu trov konania, preto vyslovil, že žalobca má proti neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

16. Namietala, že na pojednávaní navrhla, aby súd konanie prerušil, nakoľko na Najvyššom súde SR je vedené dovolacie konanie (poznámka je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. D. F.) a na Krajskom súde v Prešove správna žaloba, pričom v oboch konaniach napáda vlastnícke právo žalobcu k nehnuteľnostiam, od ktorých žalobca odvodzuje uplatnený žalobný návrh. Vyriešenie otázky, či je žalobca spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, má podstatný význam aj pre toto konanie, pričom túto otázku nie je súd prvej inštancie oprávnený sám riešiť, preto mal obligatórne toto konanie prerušiť. Pre rozhodnutie vo veci nepostačuje, že žalobca je zapísaný ako spoluvlastník na liste vlastníctva, pretože tento zápis bol zjavne spochybnený. V prípade, že bude dovolaniu vyhovené, stratí žalobca vlastnícke právo a teda aj právo na zaplatenie akejkoľvek čiastky uplatňovanej v tomto súdnom konaní, čo povedie k ďalším súdnym sporom, čo nepovažuje za hospodárne. Súd postupoval nesprávne a nesprávne aplikoval ust. § 162 ods. 1 písm. a), ods. 2 CSP, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

17. Nesúhlasila so záverom, že nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu. Po doručení žaloby bezodkladne kontaktovala predchádzajúceho právneho zástupcu I. I., ktorý ju zastupoval aj v inom súvisiacom konaní (3C/5/2015), preto mal o predmete sporu informácie. Žalobu spolu s prílohami mu odovzdala a udelila mu splnomocnenie na zastupovanie v konaní, pričom dôvodne očakávala, že vykoná všetky potrebné úkony na obhajobu práv v tomto konaní. Bohužiaľ, I. I. vážne ochorel, jeho zdravotný stav sa náhle a rapídne zhoršil a bol hospitalizovaný. S I. I. nemohla komunikovať ani telefonicky, ani ho navštíviť v nemocnici, nakoľko to jeho ošetrojúci lekár zakázal. Následne zomrel. Po celý čas nemala k dispozícii žalobu a ani nevedela o úkonoch (ne)vykonaných I. I.. Následne udelila splnomocnenie novému právnenému zástupcovi, a to dňa 16.11.2023, čiže pred samotným pojednávaním, je teda zrejme, že právny zástupca nemohol pred pojednávaním poslať súdu žiadne písomné vyjadrenie. Sudcovská koncentračná zásada znamená, že prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo. Konala starostlivo, na zastupovanie si zvolila kvalifikovaného právneho zástupcu, avšak nemôže za to, že tento v dôsledku vážnej choroby nemohol vykonávať žiadne úkony voči súdu. Je právny laik a nepozná svoje procesné práva ani povinnosti, preto nevedela, ako a čo má sama konať. Navyše, ak by aj prostriedky procesnej obrany nepredložila včas, ako to tvrdí súd prvej inštancie, tak ust. § 153 ods. 2 CSP neukladá súdu povinnosť na ne neprihliadať, ale je to len fakultatívna možnosť. Pokiaľ sa súd prvej inštancie rozhodol neprihliadať na jej skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy, tak konal v rozpore so zásadou spravodlivosti a nezohľadnil osobitné okolnosti danej veci vyplývajúce z choroby a smrti právneho zástupcu, čím jej znemožnil vykonávať procesné práva v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Následný právny zástupca sa k veci vyjadril ihneď po otvorení pojednávania (resp. ešte pred jeho otvorením pri snahe o dosiahnutie zmiery) a udelení slova, pričom poprel skutkové tvrdenia žalobcu, uviedol, ktoré skutočnosti považuje za sporné a predniesol dôkazné návrhy. S argumentáciou súdu, že na túto procesnú obranu neprihliadal z dôvodu, že by si vyžiadala odročenie a vykonanie ďalšieho pojednávania, nesúhlasila a považuje ju za nesprávnu a čisto formálnu. Ak by navrhla vykonanie znaleckého dokazovania už aj pred pojednávaním, súd by znalecké dokazovanie beztak nariadil až na prvom pojednávaní po tom, čo by sa pokúsil o zmier a po výsluchu strán a zistení sporných skutočností. Je teda zrejme, že aj pri skoršom uplatnení prostriedkov procesnej obrany by sa muselo uskutočniť ďalšie pojednávanie, teda prihlíadaním na procesnú obranu žalovanej by nedošlo k zbytočnému predlžovaniu sporu. Koncentračná zásada bola zavedená z dôvodu, aby sa súdne konania neťahali dlhé roky pre obštrukcie sporových strán, avšak nemôže byť aplikovaná prísne formálne a tak, že strane znemožní preukázať jej tvrdenia a súdu riadne zistiť skutkový stav. Súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil účinné bránenie práv a porušil právo na spravodlivý proces.

18. Na pojednávaní spochybnila žalobcom tvrdený stav užívania nehnuteľnosti, nakoľko žalobca nesprávne vypočítal výmeru plochy, ktorú reálne užíva žalovaná. Od veľkosti výmery užívanej plochy a ceny za toto užívanie, ktorú tiež spochybnila, sa následne odvíja aj výška žalovanej sumy. Pretože súd prvej inštancie neprihliadol na uplatnené prostriedky procesnej obrany a odmietol vykonať navrhované dokazovanie, bola nútená po pojednávaní požiadať znalca o vypracovanie znaleckého posudku, ktorý uvádza že v prílohe predkladá, a z ktorého majú vyplývať skutočné výmery plôch užívaných žalovanou a žalobcom. Odvolanie odôvodnila aj tým, že zistený skutkový stav neobstojí (rozsah užívania a výška primeranej odplaty), pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany (znalecký posudok), ktoré

podľa názoru súdu prvej inštancie neboli uplatnené v konaní pred ním, pričom ich nemohla uplatniť bez svojej viny (nemožnosť uskutočniť prostriedky procesnej obrany v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu a smrti právneho zástupcu).

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a navrhol napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť.

20. Žalobca uviedol, že otázka, či je žalobca spoluvlastníkom nehnuteľností je už právoplatne vyriešená a súd nemá inú možnosť, len tú, že pri rozhodovaní musí rešpektovať zápis kúpnej zmluvy, uzavretej medzi stranami sporu dňa 11.12.2013 a v kontexte rozsudku OS Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/5/2015 zo dňa 2.10.2020 v spojení s rozsudkom KS Prešov sp. zn. 23Co/52/2020 zo dňa 25.11.2021, na základe ktorého sa žalobca stal podielovým spoluvlastníkom budovy, v ktorej sa užívané priestory nachádzajú.

21. Poukázal na to, že ani žiadne zo žalovanej v odvolaní dodatočne uvedených subjektívnych konštatovaní vo vzťahu ku včasnosti popretia skutkových tvrdení nebolo objektívne preukázané.

22. Námietky uvedené na pojednávaní dňa 17.11.2023 nevyplývali, a to ani v náznaku, z korešpondencie predchádzajúcej podaniu žaloby, kde komunikoval I. I. ako právny zástupca žalovanej s právnym zástupcom žalobcu. V tejto komunikácii nie je ani raz uvedená čo i len zmienka o tom, že by žalobkyňa ako podielová spoluvlastníčka v celom rozsahu neuznávala uplatňovaný nárok na zaplatenie vypočítaného rozdielu titulom toho, že „z kúpnej zmluvy bod 1.9 nevyplýva, aby žalovaná mala žalobcovi za nadužívanie niečo platiť“, tak ako to uviedol jej právny zástupca v úvodnej reči na pojednávaní dňa 17.11.2023. Nevyplýva z nej ani to, že „tento bod si vykladá tak, že bude nehnuteľnosť užívať ako doposiaľ, čo odôvodňuje aj tým, že budovu postavila a dlhodobo ju bude užívať v rovnakom rozsahu a vykonávať v nej podnikateľskú činnosť.“ Naopak z listov jej právneho zástupcu I. I. zo dňa 28.3.2023 a 8.6.2023 jasne vyplýva, že sama s finančnou kompenzáciou počítala, ako podmienku dohody však uvádzala to, že by mala byť súčasne doriešená otázka užívania týchto nehnuteľností p. A. B. do 12.2.2022, t.j. za obdobie, kedy bola p. E. B. výlučnou vlastníčkou. Z uvedených listov nevyplýva ani to, že by akokoľvek rozporovala, príp. spochybňovala rozlohu ktorú užíva žalovaná alebo žalobca, alebo obvyklú cenu za užívanie príslušných typov priestorov na základe oznámenia z realitnej kancelárie, alebo spôsob výpočtu náhrady za nadužívanie, a to napriek tomu, že ako prílohu korešpondencie pred podaním žaloby, v e-maile zo dňa 15.12.2022 zaslanom jej právnemu zástupcovi, obdržala pôdorysy jednotlivých podlaží spolu s príslušnou vyznačenou časťou a výmerou priestorov, ktoré užíva ako aj oznámenie realitnej kancelárie. Ani raz počas mimosúdneho riešenia sporu sa nezmenila o potrebe prepočítať výmeru alebo preveriť cenu určenú realitnou kanceláriou, argumentujúc prípadným nesúhlasom s výmerou alebo výpočtom, a to ani formou znaleckého dokazovania a ani inak.

23. Žalobca považuje námietky žalovanej a návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom, prednesené na pojednávaní za účelové, majúce za cieľ úmyselné predlžovanie konania; súčasne z pohľadu aplikácie sudcovskej koncentrácie konania považuje strohé a „pro forma“ uvedenie nesúhlasu s výmerou a výpočtom po otvorení pojednávania za nedostatočné a neuplatnené včas, keďže tieto námietky objektívne mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo. Aj z podaného odvolania vyplýva, že údajný rozdiel vo výmere spočívajúci „podľa presvedčenia žalovanej o nesprávnom výpočte výmery plochy, ktorú ona užíva“ nedokáže žalovaná ani kvantifikovať.

24. Žalovaná v odvolacej replike dala do pozornosti gramatický výklad bodu 1.9. kúpnej zmluvy uzavretej stranami konania dňa 11.12.2023, keď títo výslovne vyhlásili, že „... po vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúceho, uzavru v lehote 30 dní dohodu o užívaní spoločnej veci, v rámci ktorej budú rešpektovať rozsah toho, ako fakticky užívajú časti nehnuteľnosti, v ktorých majú zriadené svoje prevádzky ku dňu uzavretia tejto zmluvy“. Práve uvedené ustanovenie jednoznačne deklaruje vôľu zmluvných strán užívať nehnuteľnosti v danom rozsahu, pričom jednoznačne absentuje, čo i len v náznaku akákoľvek zmienka o možnej náhrade za užívanie podielu, pričom bolo nesporne úlohou súdu zisťovať obsah vôle strán prejavenej v danom zmluvnom dojednaní a z uvedeného následne vyvodzovať právne závery vo vzťahu existujúcej právnej úprave obsiahnutej v dikcii ust. § 136 a nasl. Občianskeho zákonníka.

25. Opravným uznesením zo dňa 22.02.2024 súd prvej inštancie opravil IV. výrok napadnutého rozsudku a zápisnicu o pojednávaní zo dňa 18.12.2023. Proti opravnému uzneseniu podala žalovaná odvolanie

napriek tomu, že postup prvoinštančného súdu považuje za zákonný, pretože sa jednalo o zrejmu nesprávnosť, len z dôvodu právnej istoty a opatrnosti.

26. Proti výroku I. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, odvolací súd odvolanie odmietol podľa ust. § 386 písm. c/ CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, s poukazom na ust. § 357 CSP a contrario. Uznesenie o zamietnutí návrhu strany na prerušenie konania nie je vymedzené v ust. § 357 CSP, ktorý vymenúva uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné.

27. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiam, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. f/ CSP), preskúmal rozsudok a opravné uznesenie súdu prvej inštancie ako aj konanie im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke odvolacieho súdu dňa 15.05.2024 a dospel k záveru, že odvolania žalovanej nie sú dôvodné.

28. Predmetom odvolacieho prieskumu, vychádzajúc z viazanosti odvolacieho súdu rozsahom i dôvodmi podaného odvolania, bolo posúdiť, či sa súd prvej inštancie dopustil žalovanou tvrdených väd rozhodnutia, a to podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, vychádzajúc pritom z konkrétnych dôvodov ako ich vymedzila odvolateľka v podanom odvolaní.

29. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

30. Obsah práva na spravodlivý proces je široký a predstavuje predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vysporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Každé dlhšie porušenie práva na spravodlivý súdny proces je potrebné hodnotiť v kontexte celého konania. O naplnenie odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Odvolací súd nezistil porušenie žiadneho z čiastkových práv na spravodlivý proces. To, že prvoinštančný súd právne vec posúdil inak, ako si to predstavovala, resp. predpokladala žalovaná, neznamená, že jej boli zákonom garantované práva odňaté.

31. Odvolací súd nezistil ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezistil akékoľvek pochybenie v procesnom postupe prvoinštančného súdu, pre ktoré by bolo nevyhnutné sa touto otázkou zaoberať.

32. Napriek tomu, že odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, nie je prípustné, odvolací súd vzhľadom na odvoláciu námietku žalovanej, posúdil postup súdu prvej inštancie z hľadiska prípadnej inej vady konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, avšak zistil, že postup prvoinštančného súdu, ktorým zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania bol správny.

33. Dovolacie konanie nie je dôvodom na prerušenie konania, otázky, ktoré sú podľa žalovanej sporné, boli právoplatne vyriešené v základnom konaní, rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 3C/5/2015-456 zo dňa 02.10.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/52/2020 zo dňa 28.09.2021. Dovoľenie ako mimoriadny opravný prostriedok nemá suspenzívny účinok a žalovaná netvrdila, aby dovolací súd odložil právoplatnosť alebo vykonateľnosť vyššie uvedených právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. Obdobne platí, aj pokiaľ ide o správnu žalobu,

že podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok. Žalovaná tiež netvrdila, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok, ktorý by mal za následok pozastavenie účinkov napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy. Preto súdu prvej inštancie nič nebránilo vo veci konať a rozhodnúť, pretože otázky, ktoré sú podľa žalovanej sporné, boli v základnom konaní právoplatne vyriešené a podanie mimoriadnych opravných prostriedkov resp. správnej žaloby, nie je dôvodom na prerušenie konania.

34. Žalovaná ďalej namietala nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu. Súdne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, alebo nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, alebo je tu predpoklad tzv. dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany alebo útoku.

35. Odvolací súd zisťoval, či sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany (znalecký posudok), pretože žalovaná tvrdila, že ho nemohla uplatniť bez svojej viny v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu a smrti právneho zástupcu.

36. Znalecký posudok, na ktorý odkazuje žalovaná v odvolaní, nebol do rozhodnutia odvolacieho súdu predložený, nie je súčasťou súdneho spisu. Aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 09.02.2024, upozorňuje, že znalecký posudok sa nenachádza v elektronickom súdnom spise, na čo žalovaná žiadnym spôsobom nereagovala. Žalovaná v odvolaní a ani v ďalších podaniach neuvádza číslo znaleckého posudku, meno znalca, ani konkrétne závery, ktoré by mali zo znaleckého posudku vyplývať, ktoré by podporili doposiaľ ničím nepodložené všeobecné námietky žalovanej k rozsahu užívania a výške primeranej odplaty. Z uvedeného dôvodu je táto odvolacia námietka, o prípustnosti prostriedku procesnej obrany nedôvodná, keďže žiaden takýto prostriedok nebol súdu predložený.

37. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd a je týmto skutkovým stavom viazaný.

38. V danom prípade odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil, sú správne a majú oporu vo vykonanom dokazovaní a v konaní súdu prvej inštancie nebol zistený žiaden z vyššie uvedených dôvodov preukazujúci nesprávne zistenie skutkového stavu.

39. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje právnu vadu rozhodnutia, keď na zistený skutkový stav súd buď neaplikoval príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

40. Odvolací súd skúmal uvedený odvolací dôvod a dospel k záveru, že prvoinštančný súd sa uvedeného pochybenia nedopustil. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Prvoinštančný súd pri právnom posúdení veci nepochybil.

41. Súd prvej inštancie teda opierajúc sa o dostatočné skutkové zistenia tieto správne vyhodnotil, vyvodil z nich i správny právny záver a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

42. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

43. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd zohľadňujúc odvolacie námietky dopĺňa.

44. Predmetom sporu je zaplatenie žalovanej sumy titulom vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu užívania spoločnej nehnuteľnosti žalovanou ako podielovou spoluvlastníčkou nad rozsah výmery pripadajúcej na jej spoluvlastnícky podiel na spoločnej veci.

45. Súd prvej inštancie ustálil, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. D. F. (pozemky a budova súp. č. 365), podiel žalobcu predstavuje 8/10 k celku, podiel žalovanej je 2/10 k celku.

46. V bode 1.9 kúpnej zmluvy zo dňa 11.12.2013 sa strany sporu dohodli, že po vklade vlastníckeho práva v prospech kupujúceho, uzavru v lehote 30 dní dohodu o užívaní spoločnej veci, v rámci ktorej budú rešpektovať rozsah toho, ako fakticky užívajú časť nehnuteľností, v ktorých majú zriadené svoje prevádzky, ku dňu uzavretia zmluvy. K uzavretiu takejto dohody medzi stranami sporu nedošlo.

47. Podľa tvrdenia žalobcu budova má celkovú výmeru 2101,20 m², žalovaná užíva výmeru nebytového priestoru o veľkosti 897,57 m², pri jej spoluvlastníckom podiele 2/10 má užívať rozlohu o veľkosti 420,24 m², nadužíva výmeru 477,33 m².

48. Podľa potvrdenia spoločnosti BENARD GROUP s.r.o. sa trhovú cenu prenájmu nebytových priestorov na ul. H. B. D. F. v danej lokalite a čase v závislosti od druhu priestorov pohybuje od 1,50 eur do 3,50 eur za m² na mesiac.

49. Súd prvej inštancie na základe uvedených skutočností priznal žalobcovi náhradu za užívanie jeho spoluvlastníckeho podielu žalovanou sumu požadovanú žalobcom, t.j. 2,96 eur za m² na mesiac a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu 16 443 eur, titulom vydania bezdôvodného obohatenia za nadužívanie nehnuteľností v rozsahu 477,33 m² za obdobie od 12.01.2022 do 31.12.2022.

50. Žaloba bola zamietnutá len v časti úroku z omeškania za obdobie od 24.02.2023 do 14.04.2023.

51. Keďže žalovaná tieto skutkové závery žiadnym relevantným spôsobom nespochybnila, odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinstančný súd. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne vec právne posúdil, nárok žalobcu ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej za nadužívanie spoločnej veci nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

52. Žaloba spolu s prílohami, poučením o procesných právach a povinnostiach strany sporu a výzvou na vyjadrenie k žalobe v lehote 15 od doručenia uznesenia, boli žalovanej doručené dňa 13.04.2023. Žalovaná bola vyzvaná, nielen na vyjadrenie k žalobe, ale aby v lehote 15 dní od doručenia uznesenia uviedla rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojila listiny, označila dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Ďalej bola poučená, že je povinná uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky) včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (§ 153 v spojení s § 149 CSP).

53. Dňa 18.04.2023 žalovaná splnomocnila zastupovaním v tomto spore advokáta I. B. I., ktorý dňa XX.XX.XXXX zomrel. Žalovaná bola o úmrtí právneho zástupcu zo strany súdu informovaná dňa 26.08.2023. Dňa 16.11.2023 žalovaná udelila splnomocnenie na zastupovanie AK JUDr. Gelatka s.r.o. Na pojednávaní dňa 16.11.2023 žalovaná prvýkrát uviedla, že v celom rozsahu neuznáva nárok uplatnený žalobcom. Spochybnila rozlohu, ktorú užíva aj cenu uplatnenú žalobcom za užívanie 1m². Navrhla, aby cenu ako aj výmeru stanovil znalec.

54. Pokiaľ by aj odvolací súd pripustil, že žalovanej vo vyjadrení, popretí skutkových tvrdení žalobcu a predložení návrhov na vykonanie dôkazov, resp. predložení dôkazov, bránili objektívne skutočnosti v chorobe a následnom úmrtí právneho zástupcu, čo je preukázané potvrdením o jeho dočasnej pracovnej neschopnosti od 15.03.2023 a úmrtým listom, je potrebné poukázať na skutočnosť, že od oznámenia súdu žalovanej o úmrtí jej právneho zástupcu dňa 26.08.2023, žalovaná do termínu pojednávania dňa 16.11.2023 (takmer tri mesiace) nevyvinula žiadnu aktivitu v predmetnom spore

ohľadom svojej obrany. Na pojednávaní dňa 16.11.2023 síce spochybnila výmeru tvrdenú žalobcom, ktorú užíva a zároveň aj cenu uplatnenú žalobcom, avšak tak všeobecné tvrdenia, žiadnym spôsobom nekonkretizované, a ani následne nepreukázané (kvalifikovane nepopreté a nepreukázané až do rozhodnutia odvolacieho súdu) nemožno považovať za účinné popretie skutkových tvrdení.

55. Žalovaná nekonalo starostlivo (ani v odvolacom konaní). Ak žalovaná namietala, že nie je povinnosťou súdu na prostriedky procesnej obrany neprihliadať, ale je to len fakultatívna možnosť, a že súd prvej inštancie konal v rozpore so zásadou spravodlivosti, tak odvolací súd uvádza, že vzhľadom na vyššie uvedené, súd nemá ani na aké prostriedky procesnej obrany prihliadnúť, keďže tvrdenia žalovanej boli a sú aj počas odvolacieho konania iba vo všeobecnej rovine, nekonkretizované a žiadny dôkaz predložený nebol.

56. Žalovaná argumentovala, že navrhla na pojednávaní vykonanie znaleckého dokazovania, a aj keby ho navrhla skôr, aj tak by sa muselo uskutočniť ďalšie pojednávanie, pretože znalecké dokazovanie by mohlo byť nariadené až na prvom pojednávaní. Na nariadenie znaleckého dokazovania súdom nestačí všeobecné popretie nároku protistrany. Pokiaľ sa súd rozhodne nariadiť znalecké dokazovanie, musí vychádzať z konkrétnych sporných skutočností, ktoré je potrebné v konaní objasniť. V danom prípade, vzhľadom na nepopretie skutkových tvrdení žalobcu žalovanou, súd prvej inštancie nemal dôvod na nariadenie znaleckého dokazovania.

57. Žalovaná ani v odvolaní nešpecifikuje ako žalobca nesprávne vypočítal výmeru plochy, ktorú žalovaná užíva. Neuvedla v čom je výpočet žalobcu nesprávny. Uvedené platí aj o cene za užívanie. Podľa § 151 ods. 2 CSP ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné. Žalovaná ani v konaní pred súdom prvej inštancie ani počas odvolacieho konania vlastné tvrdenia o skutkových okolnostiach žalobcu neuviedla, preto je jej popretie skutkových tvrdení žalobcu neúčinné.

58. Ak žalovaná v podaní zo dňa 13.02.2024, označenom ako odvolanie, odôvodnenie odvolania, uvádza, že má garantované právo aktívne vystupovať v civilnom konaní a aktívne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, tak je potrebné uviesť, že žalovaná aktívne nevystupovala v spore, v konaní bola pasívna a ani aktívne nebránila svoje práva, pričom súd prvej inštancie jej poskytol dostatočný časový priestor na uplatnenie jej práv. Možno ospravedlniť pasivitu prvého právneho zástupcu žalovanej počas jeho práceneschopnosti, avšak nie nečinnosť žalovanej od oznámenia súdu o úmrtí jej právneho zástupcu do prvého pojednávania vo veci, ako bolo vyššie odvolacím súdom konštatované, v trvaní takmer tri mesiace.

59. Nie je dôvodná námietka žalovanej o nekritickej prevzatí skutkových tvrdení žalobcu súdom prvej inštancie, odvolací súd opätovne poukazuje na ust. § 151 ods. 2 CSP a na to, že popretie skutkových tvrdení žalobcu žalovanou nebolo účinné. Následne keďže skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom výmery rozlohy užíwanej žalovanou neboli sporné, s poukazom na ich neúčinné popretie, súd z nich vychádzal. Odvolací súd dáva žalovanej do pozornosti podanie žalobcu na č.l. 17 súdneho spisu, plocha užívaná žalovanou a výpočet priemerného nájomného, kde je označenie miestnosti a výmera nebytových priestorov, ktoré žalovaná ani do rozhodnutia odvolacieho súdu nespochybnila konkrétnymi námietkami, v čom spočíva údajná nesprávna výmera plochy užíwanej žalovanou určená žalobcom.

60. Bodom 1.9. kúpnej zmluvy sa súd prvej inštancie zaoberal v bode 51. odôvodnenia rozsudku. Z tohto bodu vyplýva, že strany sporu sa zaviazali uzavrieť dohodu o užívaní spoločnej veci, avšak nevyplýva z neho, aby pokiaľ niektorý zo spoluvlastníkov užíva spoločnú vec nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, nebol povinný druhému spoluvlastníkovi nahradiť to, o čo sa obohatil. Ak žalovaná namietala, že k výkladu tohto ustanovenia zmluvy, prvoinštančný súd nevykonával potrebné dokazovanie, tak dokazovanie v civilnom sporovom konaní vykonáva súd na návrh strany, § 185 CSP. Žalovaná okrem znaleckého dokazovania, nenavrhla vykonať žiadne iné dôkazy.

61. Žalovaná uviedla, že ak nedošlo k dohode v zmysle kúpnej zmluvy, tak žalobca mal podať žalobu na súd podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná však neuviedla akú žalobu by mal žalobca podať, pokiaľ mala na mysli žalobu ohľadom rozsahu užívania, tak medzi stranami sporu nie je spor ohľadom užívania nehnuteľnosti, navzájom rešpektujú stav užívania nehnuteľnosti.

62. Ďalšie odvolacie námietky v podaní žalovanej zo dňa 13.02.2024 odvolací súd považuje za novoty v odvolacom konaní, pretože tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (aj hmotnoprávne námietky) neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie a nie je daný dôvod na ich použitie v odvolacom konaní podľa § 366 CSP (ani dôvod podľa písm. d/, aby ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie). Minimálne na pojednávaní konanom dňa 16.11.2023 už bola žalovaná opätovne právne zastúpená a mohla ich preto uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Za novoty považuje odvolací súd námietku ohľadom úžitkovej (hospodárskej hodnoty) užívanej časti vecí a že nedošlo k obmedzeniu alebo vylúčeniu z užívania spoločnej veci žalobcu.

63. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval odvolací súd odvolanie žalovanej za nedôvodné a rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

64. Odvolací súd potvrdil aj opravné uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods.1 CSP. Súd prvej inštancie opravil zrejmú nesprávnosť výroku napadnutého rozsudku, keď v písomnom vyhotovení rozsudku bol nesprávne označený posledný výrok VI., ale správne mal byť číslovaný ako výrok IV. Žalovaná podala odvolanie aj proti opravnému uzneseniu, ale iba z dôvodu opatrnosti s poukazom na odvolanie proti rozsudku. Postup prvostupňového súdu považovala za zákonný. Žiadne dôvody nesprávnosti opravného uznesenia neuviedla.

65. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP, v súlade s princípom úspechu v spore, za úspešnú stranu v odvolacom konaní považuje žalobcu, ktorému voči neúspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

66. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).